

آمیولانس

چگونه یک خارجی در ایران باشیم؟

پوریا عالمی

• ایرانی‌ها وقتی می‌روند خارج مستقیم می‌روند موزه تا با آثار کشورشان عکس ببندازند. خارجی‌ها وقتی می‌آیند ایران دست روی هر چیزی بگذارند ساخت خودشان است، جز فرش ایرانی که چین می‌زند.

• ایرانی‌ها ناسیونالیست‌ترین مردم جهان هستند که به‌شدت معتقد به جهان‌وطنی هستند. برای همین ناسیونالیست‌ترین مردم جهان موقع خرید هر چیزی را که ساخت ایران نباشد، می‌خرند.

• البته به نظر ما که ایرانی اصیل هستیم بهترین راه زندگی در ایران زندگی توریستی است. چون توریست‌ها به این دلیل که می‌دانند مسافران از چیزی ناراحت نمی‌شوند و رها کرده‌اند و از همه‌چیز لذت می‌برند، حتی ترافیک و احمدی‌نژاد و پراید و الودگی هوا و بی‌آبی و گرانی و قطعی برق و سنسارهداری و چیزهای شیرین دیگر. اگر هر ایرانی حس کند یک خارجی در ایران است نه‌تنها از همه‌چیز لذت می‌برد بلکه می‌هم با دوربین عکس یادگاری می‌گیرد که چیزی را از دست ندهد.

• ایرانی‌ها تنها مردم دنیا هستند که می‌گویند ایرانی‌ها فلاں و بیسار هستند انگار خودشان خارجی هستند. مثل من که از بالا تا پایین این ستون همچین گفتم، ایرانی‌ها فلاں و بیسار هستند انگار خودم همین دیروز از هواپیما پیاده شدم و فردا هم دارم برمی‌گردم.

• ایرانی‌ها تنها مردم دنیا هستند که با دارند می‌روند خارج یا دارند فکر می‌کنند بروند خارج یا می‌گویند اگر رفته بودیم خارج چی می‌شد، برخلاف ۹۹ درصد مردم خارج که با دارند می‌آیند ایران یا دارند فکر می‌کنند بایماند ایرانی یا می‌گویند اگر برویم ایران چی می‌شود؟

• ایرانی‌ها تنها ایرانی‌های دنیا هستند و همین باعث می‌شود فکر کنند از همه بهترند برای همین هیچ‌کسی را قبول ندارند به‌خصوص ایرانی‌ها را مثل من که فکر می‌کنم از همه بهترم و هیچ‌کسی را قبول ندارم. مثل شما که چون فکر می‌کنی از همه بهتری را هم قبول نداری.

پیامک‌های صبح شنبه

شهاب‌الدین طباطبایی

• نگرانی‌هایمان قرار نیست مشکلات فردا را حل کنند فقط امروزمان را هم از ما می‌گیرند لطفاً نگران نباشید!

شرق روزنامه

www.sharghdaily.ir

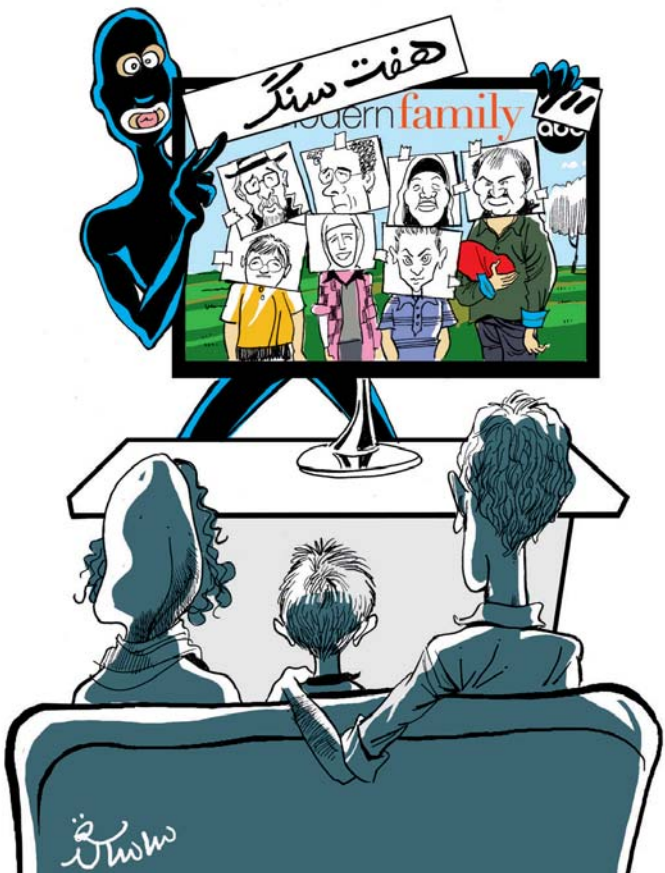
شنبه ۱۴ تیر ۱۳۹۳ • ۷ رمضان ۱۴۳۵ • ۵ جولای ۲۰۱۴ • سال یازدهم • شماره ۲۰۵۶ • ۱۶ صفحه
اذان ظهر تهران ۱۳:۰۹ • اذان مغرب ۲۰:۴۵ • اذان صبح فردا ۴:۰۹ • طلوع آفتاب ۵:۵۴

روزنامه‌فرو

fardashargh@gmail.com

کارتون خواب

ساسان خادم

پاسخ به فراخوان

رمضان فرصتی برای هم‌سفرگی با نیازمندان

فخر السادات محتشمی‌پور

اگر این هم‌سفرگی هم مقدور نیست، لااقل مقداری از قوت و غذایمان را با مستمندان قسمت کنیم و به‌نوعی همراه شویم با کسانی که از بضاعت کمتری برخوردارند. هر چند که وظیفه دولت اسلامی تأمین هزینه‌های مربوط به مستمندان هم هست اما این چیزی از بار مسوولیت مومنان نسبت به این قشر کم نمی‌کند. به‌خصوص، مومنان روزهدار باید توجه ویژه‌ای به این قشر داشته باشند. افطاری‌های پر هزینه قطعاً برای آخرت ما رهنوشه‌ای نخواهد داشت، متقابلاً اگر به مستمندان در این ماه توجهی ویژه داشته باشیم، با روح ماه مبارک رمضان همراه

پشت جلد

به همین سادگی!

کریم ارغنده‌پور

مسئولانه مقید به عدم اجرای آنها نیستند؟ پاسخ ساده این است که کشش درونی آنها بر انجام یا ترک یک کار، قوی‌تر از عکس آن است. برای آنکه این روند را متوقف کنیم علاوه بر آگاهی، نیازمند اقتناع و سپس انگیزه‌دهی کافی به فرد و سپس جامعه هستیم. تحکم درباره امور شخصی معمولاً مقاومت می‌آفریند. مادامی که خود افراد چیزی را نپذیرند نمی‌توان با تحکم آن را به ایشان تحمیل کرد. شاید به‌طور ناقص شود ولی مقاومتی که می‌آفریند به‌گونه‌ای عمل می‌کند که به‌چهره اصلی آن آسیب می‌زند. شاخص‌های اخلاقی را هنجارهای فرهنگی هر جامعه تعیین می‌کند و روش‌های دستیابی به آن هم فوق‌العاده ظریف است. داستان سابلورت‌پوشی این‌روزها سخن روز مجلس و دستمایه سوال از پاره‌ای دولتمردان است.

قلم‌انداز

غروب

سیروس ابراهیم‌زاده

بعد، یا شاید راه بیفتید نرم‌ترمک به طرف خانه‌تان، زنگ در را بزنید تا دخترتان بیاید به استقبال. بروید داخل. لباس‌تان را در بیاورید. پیژامه بپوشید. سروصورت‌تان را آب بزنید. بایباید بنشینید پشت میز آشپزخانه. مادر بچه‌ها برای شما چای بریزد و... پیرمرد گفت «من که عصرها چای نمی‌خورم». دختر گفت «خب، میوه برایتان پوست بکنند». پیرمرد لبخندزن: «ها! این شد یک چیزی...» دختر: «بعد پسران وارد بشه. سلام کنه شما بپرسید دواهای مرا گرفتی؟ بگوید نه! پلایجان گرفتار بودم... شما دختران را صدا بزنید، آنیسا! آنیسا! همستران که سخت مشغول گپ‌زدن تلفنی‌ست، به

Life's Good

بچه‌ها متغیریه...

و اکنون ...

تخفیف بیشتر

برای گل زده در برزیل

به مدت محدود